

Határozatok Tára

C-297/15. sz. ügy

**Ferring Lægemidler A/S
kontra
Orifarm A/S**

(a Sø- og Handelsretten [Dánia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Védjegyek – 2008/95/EK irányelv – 7. cikk (2) bekezdés – Gyógyszerkészítmények – Párhuzamos import – A piac elzárása – A védjeggyel ellátott áru átcsomagolásának szükségessége – A védjegy jogosultja által az export- és az importpiacon ugyanolyan kiszerezéstípusokban forgalomba hozott gyógyszerkészítmény”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2016. november 10.

1. *Jogszabályok közelítése – Védjegyek – 2008/95 irányelv – Gyógyszerek újracsomagolást és a védjegy újbóli feltüntetését követően történő párhuzamos importja – A védjegyjogosult fellépése – Megengedhetetlenség – Feltételek – A tagállamok közötti piacok mesterséges részekre töredezése – A gyógyszerek újracsomagolásának szükségessége – Értékelési szempontok*

(2008/95 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (2) bekezdés)

2. *Jogszabályok közelítése – Védjegyek – 2008/95 irányelv – Gyógyszerek újracsomagolást és a védjegy újbóli feltüntetését követően történő párhuzamos importja – A védjegyjogosult fellépése – Megengedhetőség – Feltételek – Lehetőség arra, hogy ugyanazon csomagolásban forgalmazzák a gyógyszereket az export- és az importpiacon – Nem az importáló állam piacának egy részére korlátozó forgalmazás – A nemzeti bíróságra háruló vizsgálat*

(2008/95 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (2) bekezdés)

1. A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95 irányelv 7. cikkének (2) bekezdése értelmében a védjegyjogosultnak az átcsomagolás elleni tiltakozása, amennyiben önmagában eltérést eredményez az áruk szabad mozgásának alapelvétől, nem engedhető meg akkor, ha e jognak a jogosult általi gyakorlása az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes államok között a kereskedelem rejtett korlátozását képezi az e megállapodás 13. cikkének második mondata értelmében. Az átcsomagolás elleni tiltakozáshoz való jog gyakorlása a védjegyjogosult részéről akkor képez ilyen rejtett korlátozást ez utóbbi rendelkezés értelmében, ha az az EGT-Megállapodásban részes államok között a piacok egymástól való mesterséges elzárásához vezet, és ha az átcsomagolás egyébként olyan módon történik, amely tiszteletben tartja a jogosult jogos érdekeit.

Márpedig a védjegyjogosultnak a gyógyszerek átcsomagolása elleni tiltakozása az EGT-Megállapodásban részes államok között a piacok mesterséges elzárásához vezet, amikor az átcsomagolás ahhoz szükséges, hogy a párhuzamosan importált terméket a behozatal államban forgalmazni lehessen. Ugyanis a valamely tagállamban oltalmat élvező védjegy jogosultjának azon joga,

hogy fellépjen az átcsomagolt termékek említett védjegy alatti forgalmazásával szemben, csak annyiban korlátozható, amennyiben az importőr által végzett átcsomagolás ahhoz szükséges, hogy a terméket a behozatal tagállamában forgalmazni lehessen. E megfontolásokból az következik, hogy az olyan változtatást, amely a védjeggyel jelölt gyógyszer teljes átcsomagolásával jár – és ezáltal, jellegénél fogva még a gyógyszer eredeti állapotát is veszélyeztetheti –, a védjegyjogosult megtilthatja, kivéve ha az átcsomagolás a párhuzamosan importált termékek forgalmazhatóságához szükséges, és a jogosult jogos érdekei egyébként biztosítottak maradnak.

Ami közelebbről az átcsomagolás szükségességét illeti, azt a behozatal tagállamában történő forgalomba hozatal idején fennálló körülményekre tekintettel kell elemezni, amely körülmények objektíve szükségessé teszik az átcsomagolást azért, hogy a gyógyszert ezen államban a párhuzamos importőr forgalmazni tudja. A védjegyjogosult tiltakozása az átcsomagolással szemben nem igazolt, ha ez akadályozza az importált termék hatékony piacra jutását ezen állam piacán. Különösen, a védjegy jogosultja nem léphet fel a termék átcsomagolásával szemben, ha a kiserelés a jogosult által az EGT-Megállapodásban részes azon államban alkalmazott csomagban, ahol az importőr a terméket vásárolta, nem értékesíthető a behozatal államában, többek között azért, mert valamely szabály vagy nemzeti gyakorlat alapján ott csak bizonyos méretű kiserelés engedélyezett, az egészségbiztosítási szabályok a gyógykezelés költségeinek megtérítését a kiserelés méretétől teszik függővé, vagy egyéb mellett a szakmai csoportok és egészségbiztosítási intézetek által javasolt szabványos méreteken alapuló, orvosi rendelvényre vonatkozó kialakult gyakorlat miatt.

Ezenfelül, amennyiben a védjegyjogosult az importáló államban – az ott hatályos szabályokkal és fennálló gyakorlattal összhangban – többféle kiserelést használ, úgy annak megállapítása, hogy e kiserelések egyikét az exportáló EGT-Megállapodásban részes államban is forgalmazzák, nem elegendő azon következtetés igazolásához, miszerint az átcsomagolás szükségtelen. A piacok felosztását jelentené, ha az importőr a terméket csak piacának egy részén tudná értékesíteni.

(vö. 15–22. pont)

2. A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95 irányelv 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a védjegyjogosult felléphet egy gyógyszer párhuzamos importőr általi folyamatos forgalomba hozatala ellen, ha az importőr a gyógyszert új kiserelésbe csomagolta át, és újra elhelyezte rajta a védjegyet, amennyiben egyfelől a szóban forgó gyógyszer forgalmazható ugyanabban a kiserelésben az Európai Gazdasági Térségről szóló (EGT) megállapodásban részes behozatali államban, mint az EGT-Megállapodásban részes kiviteli államban, és másfelől az importőr nem bizonyította, hogy a behozott terméket a behozatal állama piacának csak egy korlátozott részén forgalmazhatná, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(vö. 29. pont és a rendelkező rész)